

Observantia Syncharistica, Viro Magnifico vereque Nobili Dn. Wilhelmo Schrötero, ICto. & hactenus Consiliario, nunc solenniter & publice renunciato Cancellario Saxo-Gothano : Pro felicissimio auspicio faustae gratulationis ergo, Oratione adstricta expressa, & exhibita a Gymnasii Gothani Ephoro, Rectore, & Collegis

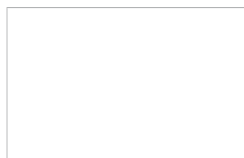
Gothae

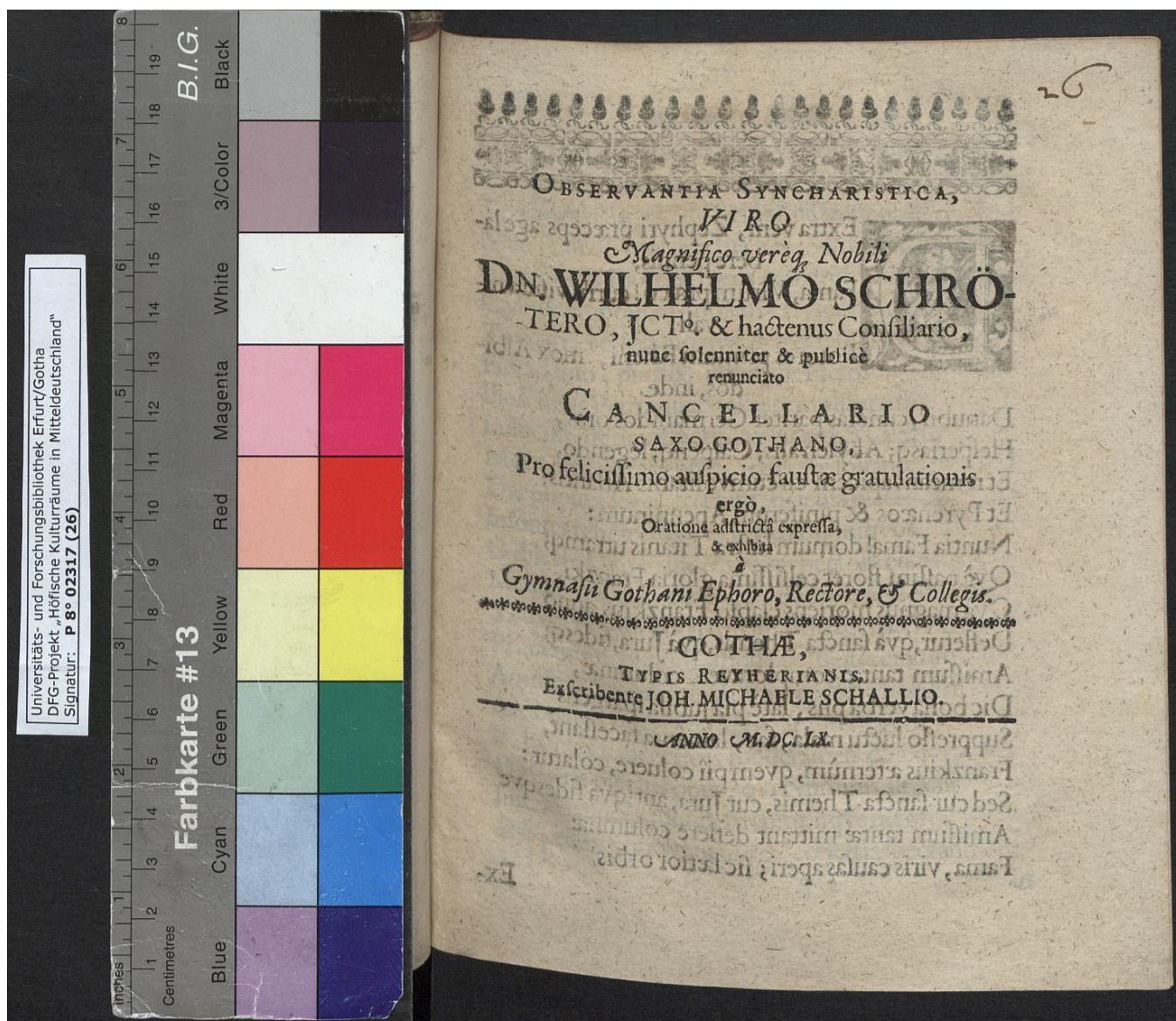
P 8° 02317 (26)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00003932

urn:nbn:de:urmel-0ef02254-f48e-4ac6-ad83-dcd8b96be76a7-00002958-15

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-0ef02254-f48e-4ac6-ad83-dcd8b96be76a7-00002958-15

OBSERVANTIA SYNCHARISTICA,

VIRO

Magnifico verèq; Nobili

DN. WILHELMO SCHRÖ-

TERO, JCTo. & haftenus Consiliario,

nunc solenniter & publicè
renunciato

CANCELLARIO

SAXO GOTHANO.

Pro felicissimo auspicio faustæ gratulationis

ergò,

Oratione adstrictâ expressa,
& exhibita

Gymnasi Gothani Ephoro, Rectore, & Collegis.

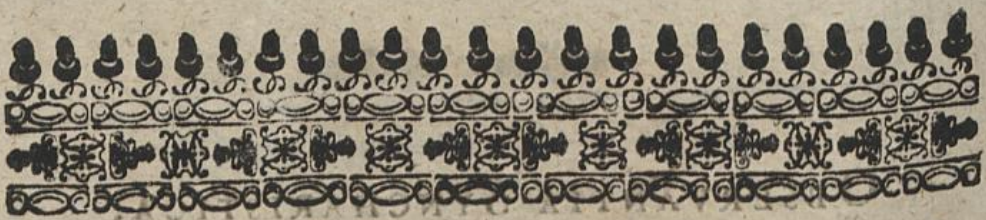
GOTHAË,

TYPIS REYHERIANIS.

Exscribente JOH. MICHAËLE SCHALLIO.

ANNO M.DC.LX.

Ex

Extra veni, Zephyri præceps age la-
bere pennis,
Fama, Virum præco! curru visurani-
vali
Potiores primū Rhēni, mox Albi-
dos, inde

Danubii, cunctas pariter Germanidos oras,
Hesperiasq; Abylen alis, Calpenq; legendo,
Et remeans apicem circumvolitabis Atlantis,
Et Pyrenæos & piniferum Apenninum:
Nuntia Fama! domum lustra Titanis utramq;
Qvā passim floret celsissima gloria Franzki,
Qvā magnus moriens elapso Franzkius anno
Defletur, qvā sancta Themis, qvā Jura, fidesq;
Amissum tantæ comploravere columnæ,
Dic bona verba piis, latē pia júbila spargens
Suppressio luctu mala, fac, lamenta faceflant,
Franzkius æternū, qvem piū coluere, colatur:
Sed cur sancta Themis, cur Jura, antiqva fidesqve
Amissum tantæ mittant deflere columnæ
Fama, viris causas aperi; sic lætior orbis

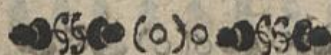
Ex-

o(0)

Exsurget, sic umbrosæ quoque tristia brumæ
 Tempora lætitiæ referent, lux publica mundi
 Temporiùs surget, sic serius ibit in undas.
 Nam Franzki mortem tua Vis, Schrötere, refarcit.
 Cum Ducis ERNESTI mens cerneret Enthæa rerum
 Cælitus impositam molem cervicibus unis
 Tantam, vel magno quæ detrectaret Atlante
 Fulciri solo; pius & sublimior Heros
 Ille Parens Patriæ succumbere molibus istis
 Indocilis, stetit infractus, velut ardua Cedrus
 Montanos inter ventos, ictusque sonantes:
 Dat populis leges, fert jura, piacula plectit,
 Infantes reficit, sua spes frustratur iniquos.
 O dilecte DEO Princeps! quas pectore curas
 Mens agitat, quæ cœpta, Poli Rex ipse fecundat,
 Teque, Tuosque gravi stipans firmaque caterva
 Prudentum. Namque assidue te stantia circum
 Agmina respiciunt lectissima quæque virorum
 Artibus atque usu, reclusa volumina legum
 Volventes callent juris moderamen & æqui,
 Qui veræ pietatis opus, qui Numinis urgent
 Intenti laudem, mundi strepitumque perosi
 Sub pedibus linquunt terras, cœlestia spectant,

A 2

In

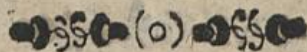
In quibus ut fato concedens astra petivit
Franzkius Antistes: condignas Principe fundit
Dux Pater ERNESTUS lacrymas in funere tanto,
Sed trepidare vetat: virtus spectata suorum
Tot procures inter vulnus solatur acerbum,
Dum, quos Franzkiades gravis exantlaverat antè,
Suscipiunt humeris partitos quisque labores.
Donec præteritis anni velocibus horis,
Te, Schrötere, vocat solum Celsissimus Heros;
Cui, cum magna diu tribuisset, maxima demum
Offerat, in celsa Franzki statione locando:
Ut, cui proximior viventi nemo fuisset,
Ejus post mortem, (quis enim dubitaret?) habenis
Te cupiat fungi. Næ! suscipis omine fausto
Tantarum, dignus tolli, fastigia rerum,
Principis ERNESTI placidè Clementia dixit,
Numine quin etiam benè fortunante, Megistan!
Maacte Tua virtute, decus longè exere nostrum,
Consiliis adsta nostris (vel prompta ministrans
Vota, vel expediens obscuros arte recessus)
Et de Mæandris perplexis eripe lites,
Quem scimus timidumq; DEI, rectiq; tenacem.
Hæc Patris ERNESTI vox omnem personat Aulam,
Hæc

❧❧❧❧ (o) ❧❧❧❧

Hæc Gotam, cunctas juxta quas Saxonis ambit
 Districtus terras; pertentant gaudia cives,
 Subditus exultat verò extimulatis amore,
 Lætitiæ grandes causas, pia vota, precesque
 Angulus omnis habet, magni gratantur amici:
 Francia, (crede mihi) longèq; remotior orbis
 Quem Rhenus, Rhodanusq; lavat, quæ mordicat Ist-
 Tristitiæ claufere fores & murmure læto (her,
 Schröterum excipiunt, Dictatoremqve salutant.
 Quid multis? Europa tuos miratur honores,
 Te Franzki dignam gaudens cepisse cathedram,
 Posse quis interea, tantum resonantibus auris,
 Jubila gratantum dum plausibus Æthera complent,
 Audiri speret, meditantes carmina Musas?
 Carmina Schrötero, quo non præsentior alter
 Spectator, Fautor nostris Ephorusq; Scholarum
 Adfuit alveolis, studiis nec inerior alter
 Mæcenas visus Musarum in collibus unquam.
 Sed nec plaudentes, nec turba sonora moretur,
 Carmina quin tantis nunc plausibus apta sonemus?
 Non Musis simplex via laudis aperta, relinquo
 Terras Terricolis, ad cœlum scandere mens est,
 Celsior Uranie! semper cui sidera curæ,

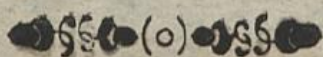
A 3

Schrö-

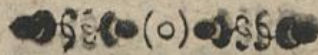
Schröterum cantans redde inter Sidera notum,
Et Tu, Pegasidum, Clio, decus ocyor Euro
Anticipa famæ gressus, lentumque volatum,
Momentis brevibus reliquus fac audiat orbis
Schröteri nomen, quod, cum non crescere possit
(Ecquid enim tantis possit superaddier unquam
Nominibus?) longè tamen auctum clariùs exit,
Principis ERNESTI cum fert ita sancta voluntas,
Præsidis ut cultum sumat, Coryphæus ut adsit
Cancellis ingens: Exaudiat ultimus orbis,
Dicat evax! terris quæ lux titubantibus orta est?
Quos Astræa gravis radios demittit Olympo
Justitiæ? certè mortales secla manebunt
Aurea, si Princeps, si Principis Assecla magnus,
Et proceres reliqui, juris sacra lumina, vivunt.
Vivat iô Princeps, Patriæ Pater optimus, & Tu,
Antistes, Schrötere, Dices Clarissime Præsul!
Et Vos Aulai magnæ veneranda caterva!
Pax vigeat passim, sed trux Bellona facescat.
Sic meritas scelerum facies dabit improba poenas,
Et sic Saxonico fugiet procul orbe Lycophron;
Sed sacrosancta Themis solito suffulta decore
Stabit: Palladiæ revirescent clariùs artes,

Qvas

Qvas semper cultas voluit cultuque propagat.
Hic Noster, Grajas lingvas (Parnasse bivertex!
Te testor) Latiis cum floribus, ut nihil esset
Terfius, ediscens olim, nunc sedulus urget.
Nam Tibi quid mentis dulcis mea, Musa! voluptas,
Dum, qvas sub latebris, nec non Heliconis in umbrâ
Artes, assiduo sectantur amore minores,
Magnates studio non inferiore sequuntur?
Lætitiæ plenos actutum effundite plausus,
Gaudentes signate diem, prorumpite votis,
Et precibus coelos onerate & cantibus astra:
Schröterus, memori cuius stat gratia mente,
Qui Noster voluitq; libens, meruitq; vocari,
Culmine stans summo, non aspernatur amicos,
Qvos fors, qvos Deitas subsellia ad ima locavit,
Affatu dignans Musas compellat amanter,
Cujus vox toties tectis audita Scholarum,
Qvas Noster nunquam fuit averfatus adire,
Qvem posthac etiam sperat schola nostra frequentē.
Munus id esse tuum, Jesu ter Maxime! scimus,
Ut, qvas Mundicolæ contemnunt insuper artes,
Qvas turpi jacuisse situ plebs improba passa est,
Cultius exornent hic relligiosa Sophorum

Pe-

Pectora, quæ meliore luto tua dextera finxit.
Nos tua, Christe potens! agnoscere munera dignè,
Cordaq; cum lingvis in vota resolvere par est:
Da, quæ suppeditas, mansisse diutina dona,
Da, se diffundant latè tua coelica dona,
Da, Te noscat item vasto Polyphemus in antro
Contemtor Coeli, damnet væcordia vota
Turba maligna redux, septis adscripta piorum.
Serva Saxoniam stirpem, Patriæq; Parentem,
Serus ut in coelum scandat, longævior annis,
Et felix Natis, multisq; Nepotibus auctus.
Incolumem præsta decus immortale Virorum,
Schrôterum, Patriæ patulis & finibus ejus,
Cultorem nostri Promotoremqve Lycei.
Spe plenus cesso: mea vota exaudiit Æther.
Nam nutu blando (videor sensisse) serenat,
Et sol, nescio quid, vultu promittit amoeno,
Dum rerum vicibus, brumalia tempora mutans,
Temporiùs surgit, sed seriùs occidit undis.

